

במדינה

היה כמעט עולה שלא רצה לעבור לגור באחד מצריפיה, בלב מקור התעסוקה האדיר של גוש דן. השבוע יצאו 4000 תושבי המעברה בהפגנה התלוננו על קיפוחם.

במבואות המעברה, עסקו במשך כמה ימים מכונות כבודות בהכשרת קרקע לבנייה. אנשי המעברה, בעלי חלק של כמה שנים בארץ, קיפו כי סוף-סוף יזכו להיכנס לשיכון קבוע. אלא שנועדה להם אכזבה מרה. הסתבר כי עיריית בני-ברק, אשר בשטחה נמצאת המעברה, חתמה על הסכם עם חברת מש"כנות של הפועל-המזרחי, לפיו תקים החברה שיכון למחזיקי פנקס המפלגה הדתית. מחזיקי הפנקסים המאושרים. נאמר לתושבי המעברה, אשר רק חלק קטן מהם דתי, יבואו בקרוב מאירופה.

בא ראשון, נכנס ראשון. היתה זו הפעם הראשונה שהתחוללה ההתנגשות, לה ציפו מאז התחדש העליה ההמונית השנה. כאשר רק נודע על התוכנית להעלות ארצה 100 אלף עולים מאירופה וליישבם בתנאי מגורים טובים, היה ברור כי הדבר יעורר את זעמם של עולים חתיקים יותר, המתגוררים עדיין במעברות (העולם הזה 1005).

תושבי פרדסי-כץ לא חשבו הרבה על הצדדים הלאומיים של מפעל הבניה החדש. הם דרשו דבר פשוט: "אם בונים שיכון לעולים חדשים במעברה שלנו — יהיה זה בשבילנו!"

הם פנו לעירייה, אך ללא הועיל. השבוע

(המשך מעמוד 10)

תודה: הוא המשיך לספק ידיעות, קיבל תמורה לפי התעריף הרישמי למודיעים. בסוף 1955 הסתכסך דרעי עם בן-שמעון, ביקש להתקשר אל איש בולשת אחר, מסעוד שיק. התגובה לא אחרה לבוא: בן-שמעון נגנז עם אנשי העולם התחתון, רמז להם כי הצלחתו נגדם באו תמיד לאחר עזרתו האדיבה של דרעי.

הרמזים הגיעו גם לאזניו של דרעי. הוא הלך אל שילוני, סיפר לו על כל העניין, הכריז בכעס: "אני גמתי אתכם. אם ככה עושים לי אחרי הכל — גמתי!"

שילוני רצה להחזיר את דרעי לשירות. הוא עשה זאת בדרכים משלו: שוטריו החזירו לו מבקרים אצל דרעי, עצרו אותו מדי פעם באשמת החזקת רכוש גנוב, באשמת גרימת קטנות ובהאשמות אחרות. אולם דרעי לא הועמד אף פעם למשפט. גם למשטרה היה ברור כי התערבותו של שופט רק תזיק בסכסוך הפנימי בינה לבין מודיעיה.

שרירות לב. כשפנה דרעי לבית-המשפט העליון, היה זה רק אחרי שכבר כלו כל הקיצין בעיניו: כאשר בא בתחילת השנה שעברה למשרדי העירייה לחדש את רשיון מסעדות, נודע לו לתדהמתו כי ה"משטרה הורתה לא לחדש את רשיונו, ה"מסעדה משמשת בית בושת. אין כל אפשרות לחדש את רשיונה", הסביר שילוני ל"בית המשפט".

פרקליטו של דרעי, עורך-הדין דניאל ינוב

תושבי מעברת פרדסי-כץ מפגינים נגד בניית שיכון עולים חדשים — דרוש פנקס מפלגה

שכרו כמה מהתושבים רמקול נייד, הועיקו את כל תושבי המעברה למקום הבניה של משכנות. שם פנו למנהל העבודה, ביקשו ממנו "בשקט" להפסיק את המלאכה. הוא קרא למשטרה. בערב כבר ישבו 12 עולים בכלא משטרת רמת-גן, חיכו למשפטם באשמת הפרעת הסדר.

"הסדר שאנחנו מכירים", הצהיר אחד מהם, "הוא זה שלפני כל מי שבא ראשון נכנס ראשון לשיכון — לא חשוב מאיפה בא ולאיוה מפלגה שייכת נשמתו."

דרכי חיים השכן החביב

מיום שנכנס שמואל מור לדירתו החדשה, ברחוב שפינוזה בתל-אביב, מצא חן בעיניו אחד משכניו בבית ממול. היה זה צעיר בן 18, בוגר בית-ספר תיכון, שחיכה לגיוסו לצה"ל. עד מהרה נקשרו יחסי שכנות הידוקים בין הדייר החדש, לבין הצעיר היחביב המשכיל.

הוא היה מבקר בביתו של מור, עוקב אחרי עבודות בניית הרהיטים בדירה החדשה, שואל ספרים ותקליטים. מור, עתונאי וסופר, היה מתפעל משכנו באוני כל: "זה צבר ל"דוגמה!" היה מצהיר. "לא אחד מכנופיית השמיניות".

לפני שבועות מספר פרצו אלמונים לדירת מור, גנבו שלוש לירות ואוסף של תקליטי ריקודים. הצעיר, שהגיע לדירה חמש דקות אחרי גילוי הגניבה, התבונן בארון החק לטיים. "רק תקליטים קלאסיים השאירו לך?"

סקי, חקר את שילוני במשך שעה ארוכה. כשסיים את חקירתו, הבינו גם השופטים שעדותו בשבועה של שילוני לא היו לה כל בסיס ואחיה במציאות. לשופטים, בפסק דינם, לא היו כל ספיקות: "יש יסוד לטענת המבקש כי הסיבה להתנגדות המשטרה (ל"הוצאת הרשיון) היא אי-רצונו של המבקש להמשיך ולעבוד כמלשין בשרות המשטרה. המשטרה נהגה בשרירות לב, ללא הפע"ל שיקול הדעת המסור לה, או מתוך השיקול הפגום, שאם המבקש חדל לשתף פעולה עמה כמודיע, היא רשאית לא להמליץ על חידוש רשיונו."

דרעי היה מרוצה מאד מפסק הדין. אולם משבא למשרדי העירייה לקבל את רשיונו, התברר לו כי החלטותיו של בית-המשפט העליון אינן מחייבות את משטרת ירושלים. הרשיון לא ניתן עד היום, בטענות שונות: כשתוקן הכיור שעיכב את הוצאת הרשיון, נחבצ דרעי לתקן את הדלת. כשתוקנה הדלת, התגלה פגם בתקרה.

בשבוע שעבר הבין דרעי כי מלחמתו ב"משטרה רק החלה. בצאתו עם אשתו מהצגה שניה באחד מבתי הקולנוע, נטפל אליו אחד ממודיעי המשטרה, שהחל להתגרות באשתו של דרעי, לחבק ולגפף אותה. האשה הנחיתה לו סטירת-לחי מצלצלת. לפתע הופיעה ב"מקום נידת משטרה, אסרה את כל השלושה. במשטרה הואשמו דרעי ואשתו ב"תקיפה וגרימת חבלה גופנית". המודיע שוחרר מיד.

עולים וותיק מול חדש

בקרוב העולים החדשים, מעברת פרדסי-כץ נחשבה מאז ומתמיד למקום מיוחס. לא

סערה
מזריק

עם אנטוני סטיל וג'יימס רוברטסון ג'וסטיס

גבורת המעטים נגד הרבים. סרטו החדש של קורדה על הרקע המרתק של מלחמת המדבר

סרט פורום פילם
בטכניקולור • סינמסקופ

קולנוע מרכז תל-אביב

ראש נחמד...

גדוש תחלים עדינים, רכים כמשי, אין כאן כל פלא — אלא משתמשת רק בשמפו "נקה" והצדק אתה: אין טוב לטיפול השער ולנקיונו משמפו

נקה משחת שמפו
נקה חלמון שמפו
נקה לנולין שמפו

המפיצים היחידים: הב' גורית בע"מ

בת לוויה קטנה ונעימה

שחורה, בהירת עינים, ללא דרישות היא מצלמת ברנר. היא תגרום לך שמחה רבה ותעשיר את חופשתך בזכ"רונות לעולמים. הדרכה וצלום חנם.

פוטו-ברנר
חיפה, רחוב החלוק 31

מיוחד לשיכונים!

מגרשים ברחובות

ת-א טלפון 24749

המבוקשת ביותר במחיר זה!

20 סיגריות 280 פרוטה אחים בז'רנו בע"מ